NN 109/2017 (10.11.2017.), Presuda Visokog upravnoga sud Republike Hrvatske broj: UsII-17/17-8 od 6. srpnja 2017.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2568

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Irena Brezovački dipl. iur. temeljem generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Voćin, koju zastupaju punomoćnici Zajednički odvjetnički ured Glavaš i Šutalo, Vinkovci, Duga ulica 10, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i izdavanja potvrde o pravu puta, na sjednici vijeća održanoj 6. srpnja 2017.

presudio je

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/153, urbroj: 376-10/DČ-17-18 (HP) od 12. siječnja 2017.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na nekretninama u k.o. Voćin, a koje su u vlasništvu odnosno pod upravom Općine Voćin te se infrastrukturnom operatoru za te nekretnine izdaje potvrda o pravu puta i utvrđuje visina naknade za pravo puta na nekretnini iz točke I. rješenja u iznosu od 73.112,42 kn godišnje.

Tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio tužbu zbog svih zakonom propisanih razloga. Opisuje postupanje tuženika u svezi sa zahtjevom zainteresirane osobe Općine Voćin, ističe da je tuženik priznao pravo vlasništva i upravljanja Općine i time i statusom ovlaštenika naknade za pravo puta za nekretnine koje se ne nalaze u vlasništvu Općine niti su pod njenim upravljanjem. Navedeno proizlazi iz podataka Tablice 1 koja je sastavni dio rješenja. Ističe da se Općina nije legitimirala u postupku, nije sukladna članku 5. stavku 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta dokazala da je upravitelj općeg dobra odnosno vlasnik svih čestica obuhvaćenih rješenjem. Ističe da opće dobro nije isto što i javno dobro. Navodi da potvrda o pravu puta nema utjecaja na cjelovitost i sigurnost uporabne mreže. Navodi da eventualni sporni odnosi tužitelja i gradova i općina u odnosu na plaćanje i određivanje visine naknade za služnost ili pravo puta ne predstavljaju opravdani razlog zbog kojeg bi gradovi odnosno općine bili ovlašteni poduzimati bilo kakve radnje koje bi onemogućavala funkcioniranje djelatnosti tužitelja jer se radi o djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku. Predlažu da se tužbeni zahtjev usvoji i poništi osporeno rješenje.

Tuženik i zainteresirana osoba pozvani su sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS) da dostave odgovor, odnosno očitovanje na navode tužbe.

Tuženik je u svom odgovoru na tužbu ostao u cijelosti kod svih razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja pozvao se na presude ovoga Suda, presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske te odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba Općina Voćin dostavlja preslike izvadaka iz zemljišnih knjiga.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 12. stavka 1. točke 11. i članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK).